

Politimesteren. Jeg indrømmer, at det selvfølgelig er et Spørgsmaal, som vi kan diskutere. Ogsaa § 61, som det ærede Medlem nu kom ind paa, vil vi kunne drøfte i Udvalget. I Virkeligheden synes jeg ikke, der er flere Spørgsmaal at berøre.

Marie Hjelmer: Det undrer mig ikke saa lidt, at en saa klog Mand som den højtærede Justitsminister saa fuldkommen forveksler Teori og Praksis, som det viste sig ved hans Udtalelser før. Det er undertiden hædet mig, naar jeg har været ude paa Landet og har talt om den gifte Kvindes Retsstilling, at der da er fremkommet Protester fra Mænd, som har sagt, at det passer ikke: Hustruen raader saa meget, hun har Lyst til, over Pengene. Ja, det gør hun, hvis hun er den moralsk stærke, og hvis Manden tillader det. Men hvis han ikke tillader det, gør hun det ikke. Det er Lovens Regler, et andet er Praksis. Det, vi ønsker, er at faa Lovens Regler forandret. Den højtærede Minister talte om Særeje. Ja, det ved jeg saa umaadelig godt, det er noget helt andet med de Penge, som er Hustruens Særeje og Selvførtjeneste; men jeg nævnte ogsaa udtrykkelig Fællesformue og Fællesbo.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Effersøe: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Umyndighed og Værgemaal.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4241).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Birke: Forarbejderne til det foreliggende Lovforslag er, som anført i Bemærkningerne, udført af den i sin Tid nedsatte Familieretskommission sammen med

delegerede for Norge og Sverige, og Lovforslaget fremtræder derfor som et Led i Bestræbelserne for at skabe en ensartet Lovgivning for de nordiske Lande. Lovforslaget sætter sig dog ikke som Maal at tilvejebringe enslydende Bestemmelser paa de heromhandlede Omraader. Det er kun Bestemmelserne om Umyndighed og Umyndigheds Retsvirkninger, der har været Genstand for en fælles Drøftelse mellem de tre Landes delegerede; Bestemmelserne om Værgemaal har kun været underkastet en fælles svensk-dansk Behandling, og man har ikke gjort Forsøg paa at sammenarbejde dem med de ganske vist stærkt beslægtede Regler, der findes i den norske Lovgivning. Selv paa de Punkter, hvor der har fundet Drøftelse Sted mellem de delegerede for de tre Lande, er man dog ikke naaet til enslydende Bestemmelser for alle Landene, idet man naturlig har maattet tage Hensyn til disse Forholds historiske Udvikling i hvert Land. Jeg har tilladt mig at fremhæve dette for at pege paa, at vi ved vor Behandling af dette Lovforslag maa siges at staa fuldstændig frit. Selv om vi ogsaa vedtog Lovforslaget, ganske som det foreligger, vilde vi kun opnaa Ensartethed i Principperne indenfor Skandinavien.

Lovforslaget er saa godt som enslydende med det af Kommissionen udarbejdede Udkast, og dette Udkast forekommer mig at være et godt Arbejde fra Kommissionens Haand. De forskellige Bestemmelser er klare og overskueligt ordnet, og de meget oplysende Bemærkninger, der ledsager Udkastet, giver overalt gode Grunde for de foreslaaede Bestemmelser. Naar der som her er Tale om at lovgive paa personlige og privatretlige Omraader, er det imidlertid ikke nok, at Bestemmelserne er juridisk uangribelige, de maa ogsaa paa ethvert Punkt være i Overensstemmelse med det praktiske Livs Krav, og da det her drejer sig om Bestemmelser, der kan faa indgribende Betydning for ethvert Medlem af vort Samfund, maa man være meget omhyggelig med Affattelsen af de enkelte Lovbestemmelser. De bør grundig overvejes. Forholdet mellem Forældre og Børn er derhos af en saa intim Natur, at man efter min Mening bør være meget varsom med her at give for mange Lovbestemmelser. Disse Synspunkter kunde jeg ønske, man vilde lægge til Grund for Lovforslagets Behandling i dette Ting, og jeg anser det derfor for naturligt, at Lovforslaget kommer til Behandling i et Udvalg.